

குறுந்தொகையில் இயற்கையின் கேட்புத்திறன்

முனைவர் ம.சரளாதேவி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத் துறை

தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்

வேலூர் மாவட்டம்.

கட்டுரை பெறப்பட்டது : 30.10.2018

ஏற்கப்பட்டது : 10.11.2018

சங்க காலத்திலிருந்து தலைவன் கூறுவதைத் தலைவி கேட்பவளாகவும், தலைவன், தலைவி கூறுவதை வாயில்கள் கேட்பவர்களாகவும், பார்ப்பார், அறிவர் கூறுவனவற்றை எல்லோரும் கேட்பவர்களாகவும். இலக்கியங்களும், இலக்கணங்களும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று மக்கள் அல்லாத இயற்கையும் மனிதர்கள் கூறுவனவற்றிற்கு செவிமடுக்கும் என்பதன் அடிப்படையில் மக்கள் கூறும் கருத்துகளை இயற்கை கேட்பதாக இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் எவை எவை கேட்கும் தன்மை உடையவை என்பதைத் தொல்காப்பியர் எடுத்துரைத்துள்ளார். அதன் அடிப்படையில் குறுந்தொகையில் எந்தெந்த இயற்கைக் கூறுகளை கேட்புத்திறனுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர், அவற்றின் சிறப்புத் தன்மை என்ன? என்பதை ஆராயும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கேட்புத்திறனுக்கு உரியவை

ஆற்றிவுடைய மக்கள் அனைவரும் கேட்புத்திறன் உடையவர்களாக இருந்தாலும் எல்லாச் செய்திகளையும் எல்லோரிடமும் கூற முடியாது. ஏனென்றால் சிலர் கேட்பர். சிலர்

கேட்கும் தன்மையற்று இருப்பர். சிலர் பிறரிடம் அச்செய்தியைச் சொல்லி நகைப்பர். எனவே இயற்கையிடம் கூறுவதே சாலச் சிறந்தது என்பதை உணர்ந்த தொல்காப்பியர் ஓரறிவு உயிர்கள் முதல் ஆறு அறிவுடைய மனிதர்கள் வரை குறிப்பிட்டிருந்தாலும், கேட்புத்திறனுக்கு உரியவை என்று அஃறிணையில் உயிருள்ள, உயிரற்றவற்றையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**“ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நானே
புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே
அவையல பிறவும் நுதலிய நெறியால்
சொல்லுந போலவும் கேட்குந போலவும்
சொல்லியாங்கு அமையும் என்மனார் புலவர்” (தொல்.பொருள்.1456)**

ஞாயிறு, திங்கள், அறிவு, நாண், கடல், கடற்கரைச் சோலை, விலங்கு, மரங்கள், பொழுது, பறவைகள், நெஞ்சு, இவையும், இவை போன்றன பிறவும், அவை பேசுவன போலவும், கேட்பன போலவும் செய்யுள்களில் அமைதல் இயல்பாகும் என்று அறிவுடையோர் கூறுவர் என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்தினைச் செய்யுளியலில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இதற்கு முன்னர் உள்ள பொருளியலிலும் இவை குறித்த செய்திகளைத் தொல்காப்பியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

**“மறுத்துரைப் பதுபோல் நெஞ்சோடு புணர்த்துஞ்
சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச்
செய்யா மரபின் தொழிற்படுத் தடக்கியும்” (தொல்.பொருள்.1142)**

தமது கூற்றினை மறுத்துரைப்பது போலவும், தமது நெஞ்சோடு சேர்த்துக் கூறியும், கூறும் ஆற்றல் இல்லாத விலங்கு, பறவை முதலியவற்றோடு இணைத்துக் கூறியும், அவை செய்ய முடியாத செயல்களையும் அவை செய்தனவாகக் கூறியும் செய்யுளை அமைக்கும் முறை உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

முல்லை மலர்

வினை முடித்துத் திரும்பும் தலைவன் தாமதமாக வந்ததைக் கண்டு தலைவி எள்ளி நகையாடுவதற்கு முன்பே ஓரறிவுடைய முல்லைப்பூ எள்ளி நகையாடுவதாகக் கருவூர்ப் பவுத்திரன் குறிப்பிடுகின்றார்.

“கார்புறந் தந்த நீருடை வியன்புலத்துப்
பல்ஆ புகுதருஉம் புல்லென் மாலை
முல்லை! வாழியோ? முல்லை! நீநின்
சிறுவெண் முகையின் முறுவல் கொண்டனை
நகுவை போலக் காட்டல்
தகுமோ? மற்றுஇது தமிழோர் மாட்டே?” (குறுந்.162)

முல்லை மலரே நீ வாழ்க! கார் கால மழையால் காப்பாற்றப்பெற்ற நீர்வளமுடைய அகன்ற இடமுடைய முல்லை நிலத்தில் ஒளி குறைந்த மாலை நேரத்தில் பசுக்கள் மேய்ந்து திரும்புகின்றன. நீ சிறிய வெண்மையான மொட்டுகளின் மூலம் புன்னகை இருக்கும் என்னைப் பார்த்து எள்ளி நகையாடியது போன்று சிர்த்துக் காட்டுவது உனக்குத்தகுமா? என்று கூறுவதன் மூலம் ஆற்றிவுடைய மனிதர்கள்தான் எள்ளி நகையாடுவர். ஆனால் ஓற்றிவுடைய நீ எள்ளி நகையாடுகின்றாயே இது உனக்குத் தகுமா என்பது நீ மனிதர்களைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொண்டாயா? என்று முல்லை மலரைப் பார்த்துக் கேள்வி கேட்பது போன்று விளங்குகின்றது.

வண்டு

தலைவன் தலைவியின் நலனைப் பாராட்டும் பொழுது நாலறிவினையுடைய வண்டினை நடுநிலைமையோடு தீர்ப்பு வழங்கும்படித் தலைவன் கூறுவதாக இறையனார் படைத்துள்ளார்.

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி!
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ?
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயில்இயல்
செறிஎயிற்று அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோஇ நீ அறியும் பூவே?” (குறுந்.2)

பூந்தாதுகளைத் தேடி உண்பதையே வாழ்க்கையாகக் கொண்ட அழகிய சிறகுடைய வண்டேஇ உன்விருப்பப்படி கூறாமல் கண்கண்ட உண்மையைச் சொல்லுக, என்னுடன் நெருங்கிப் பழகிய நட்பையும் மயில் போன்ற சாயலையும் அழகிய நெருங்கிய பற்களையும் உடைய காதலியின் கூந்தலைவிட நறுமணம் உடையனவும் நீ அறியும் பூக்களில் உண்டோ?

என்பதன் வாயிலாக வண்டு தலைவியின் கூந்தலில் பூச்கூடும்போது அதன் மணமும் பூக்களின் மணமும் அறிந்தது என்பதனால் நடுநிலையில் தீர்ப்பினை வழங்கும்படி வண்டிடம் தலைவன் கேட்கின்றான். இதன் வாயிலாக அஃறிணை உயிர்கள் கண்டதை மட்டுமே கூறும் ஆற்றலுடையவை. மாற்றிக் கூறாது என்பதுடன், சாட்சிகளாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

குரங்கு

ஆற்றிவுடைய மனிதர்கள் பொய் கூறுவார்கள். ஆனால் ஐந்தறிவுடைய குரங்கு பொய் கூறாது என்பதைத் தோழி எடுத்துரைப்பதாகக் கொல்லன் அழிசி குறிப்பிடுகின்றார்.

**“தகாஅன் போலத் தான்தீது மொழியினும்
தன்கண் கண்டது பொய்க்குவது அன்றே
தேக்கொக்கு அருந்தும் முள்ளியிற்றுத் துவர்வாய்
வரைஆடு வன்பறழ்த் தந்தைக்
கடுவனும் அறியும்இ அக்கொடியோ னையே” (குறுந்.26)**

தலைவன் தகுதியில்லாதவன் போல் பொய் மொழிகளைக் கூறினாலும், தேன்போன்ற இனிய மாம்பழத்தை உண்ணும் முள்ளை ஒத்த பற்களையும் சிவந்த வாயையும் கொண்ட மலையில் விளையாடும் குட்டிக்குத் தந்தையான ஆண் குரங்கும் தலைவனை அறியும் அது தன் கண்களால் கண்டதைப் பொய் எனச் சொல்லாது என்பதன் மூலம் மனிதர்களின் செயல்பாட்டினை அறிந்த வண்ணமே ஐந்தறிவுடைய குரங்குகள் வாழ்கின்றன என்பதையும், அவற்றிற்கு பொய் கூறத்தெரியாது என்பதையும் மனிதர்களே பொய் கூறுவார்கள் என்பதையும் அறியமுடிகின்றது.

நிலவு

தலைவன் வரும் வழியின் தன்மையினையும் அதற்கு நிலவு உதவவில்லை என்றும் தோழி கூறுவதாக நெடுவெண்ணிலவினார் குறிப்பிடுகின்றார்.

**“கருங்கால் வேங்கை வீடகு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையின் தோன்றும் காட்டிடை
எல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை அல்லை நெடுவெண் ணிலவே!” (குறுந்.47)**

நெடும் பொழுது ஒளிவீசும் வெண்ணிலவே! கரிய அடிப்பாகத்தை உடைய வேங்கை மரத்தின் பூக்கள் உதிர்ந்து அருகே கிடக்கும் குண்டுக்கல்லில் பரவலாக வீழ்ந்திருப்பது புலியின் குட்டிபோலத் தோன்றும் காட்டு வழி கடந்து இரவில் வருகின்ற தலைவரது களவொழுக்கத்திற்கு நீ நல்லை அல்லை என்று கூறுவதன் மூலம் வேங்கை மலர்கள்தான் இத்தகைய கொடுஞ்செயலைச் செய்கின்றது. நீயாவது தலைவனுக்கு உதவி செய்வாய் என்றால் மனிதர்களைப்போன்று துன்பமே தருகின்றாயே நீ நல்லது அல்ல என்று தோழி எடுத்துரைப்பதை அறியமுடிகின்றது.

மழை

தலைவன் இரவில் வந்து தலைவியைச் சந்திக்க வரும் சூழலில் இடி முழங்கி மழை பொழிகின்றது. இத்தகைய நிலையை தலைவனுக்கு எடுத்துரைக்கும் வகையில் மழையை இரக்கமில்லையா? என்று தலைவி கேட்பது போன்று ஒளவையார் படைத்துள்ளார்.

“நெடுவரை மருங்கின் பாம்புபட இடிக்கும்
கடுவிசை உருமின் கழறுகுரல் அளைஇக்
காலொடு வந்த கமஞ்சூல் மாமழை!
ஆர்அளி இலையோ நீயே? பேர்இசை
இமயமும் துளக்கும் பண்பினை
துணைஇலர், அளியர் பெண்டிர் இஃதுஎவனே?” (குறுந்.158)

உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் இடி ஓசை கேட்டுப் பாம்புகள் இறக்கின்றன. மிகுந்த வேகத்துடன் இடி இடித்து முழங்கிப் பேரோசையுடன் கலந்து பெருங்காற்றுடன் வந்த சூல் கொண்ட நீர் நிறைந்த மேகங்கள் பெரு மழையைப் பொழிந்தன. மழை இமயத்தையே அசைக்கும் பண்புடையது. மழையே தனித்திருக்கும் இரங்கத்தக்க பெண்டிர் மீது உனக்கு இரக்க மில்லையா? என்று தலைவி கேட்பது பாம்புகளே இறந்து விடுகின்றன. தனிமையில் இருக்கும் பெண்கள் எத்தகைய துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது என்று மழைக்குக் கூறுவதாகத் தலைவனுக்கு எடுத்துரைக்கின்றார். ஒரு செய்தியைத் தலைவனிடம் நேரடியாகக் கூறாமல் மறைபொருளாகக் கூறும் வழக்கம் இருந்துள்ளதையும் மழையையும் பிறவற்றையும் மறைபொருளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது.

இதற்குச் சான்றாகத் தொல்காப்பியர் கூறும்பொழுது தலைவி தலைவனுக்கு எதிராகப் பேசக் கூடியவள் அல்ல என்பதை,

**“சொல்எதிர் மொழிதல் அருமைத்து ஆகலின்
அல்ல கூற்றுமொழி அவள் வயினான” (தொல்.பொருள்.1056)**

தலைவி தலைவனுக்கு எதிராகப் பெரும்பாலும் எதிர் உரை கூறமாட்டாள் என்பதால், அல்ல கூற்றாகக் குறிப்பால் உணர்த்துவதே அவளிடம் உண்டு என்கிறார். இதன் அடிப்படையிலேயே குறுந்தொகையிலும் தலைவனிடம் தலைவி தன் நிலையை நேர்நிலையில் கூறாமல் மழையிடம் கூறி குறிப்பால் வெளிப்படுத்துகின்றாள் என்பது தெளிவாகின்றது.

கடல்

நள் இரவு நேரம் ஆகியும் நான் தூங்காமல் தலைவனை நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். என்னைப்போல் கடலே நீயும் தூங்கவில்லையா என்று தலைவி கேட்பதாக அம்மூவன் படைத்துள்ளார்.

**“யார் அணங் குற்றனை கடலே! பூழியர்
சிறுதலை வெள்ளைத் தோடு பரந்தன்ன
மீன்ஆர் குறுகின் கானல்அம் பெருந்துறை
வெள்வீத் தாழை திரை அலை
நள்ளென் கங்குலும் கேட்கும்நின் குரலே?” (குறுந்.163)**

கடலே! பூழிநாட்டாரது சிறிய தலையை உடைய வெள்ளாட்டுக் கூட்டம் பரவியது போல மீனை உண்ணும் வெண்ணிறக் கொக்குகள் பரவி நிற்கும் கடற்கரைச் சோலைகளையுடைய பெரிய நீர்த்துறையில் தாழையின் வெள்ளைநிறப் பூவைக் கடல் அலைகள் வந்துமோதி அலைக்கும் நள் இரவிலும்; உன் குரல் கேட்கின்றது, என்னைப்போல் நீயும் யாரால் துன்புறுத்தப்பட்டனை என்பதன் மூலம் நான் தலைவன் பிரிவால் துன்பப்படுகின்றேன். நீ துன்பம் அடையக் காரணம் என்ன என்று தலைவி கடலிடம் கேட்பதாக அமைந்துள்ளது. மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல கடலுக்கும் பிறர் வாயிலாகத் துன்பம் நேர்கின்றது என்பது வெளிப்படுகின்றது.

பொழுது

பொழுது என்பது நமக்காகக் காத்திருக்காது. அது அதனுடைய செயலைச் செய்து கொண்டே இருந்தாலும் அதை குறையாகத் தலைவி கூறுவதாக மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

**“முகைமுற் றினவே முல்லை முல்லையொடு
தகைமுற் றினவே தண்கார் வியன்புனம்
வால்இழை நெகிழ்த்தோர் வாரார்
மாலை வந்தன்று என் மாண்நலம் குறித்தே” (குறுந்.188)**

முல்லைக் கொடியின் அரும்புகள் முற்றி மொட்டாயின. அதனுடன் குளிர்ச்சி பொருந்திய கார்காலத்தில் கலன்களை நெகிழ்ச் செய்தவர் வரவில்லை மாலை நேரம் எனது அழகைச் சிதைப்பதற்காகவே வந்தது என்று தலைவி குறிப்பிடுவதன் வாயிலாகப் பொழுது தன் செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது ஆனால் தலைவிக்குதான் வருத்தம் தருகின்றது. எனவே பொழுதைக் குறை சொல்கின்றாள் என்பது வெளிப்படுகின்றது.

நெஞ்சம்

ஒருவர் தன் நெஞ்சு கேட்பது போன்று கூறும் முறையில் கூற்றினைக் கூறுபவர் மட்டுமே இருப்பர். துன்பம் அதிகமாகும்போதும், இன்பம் அதிகமாகும்போதும் அவ்வுணர்வுகளைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கு யாரும் இல்லாத சூழலில் பிறருக்குக் கூறுவது போல தன் நெஞ்சிற்குக் கூறிக்கொள்வர். இவ்வாறு கூறும் முறையை ‘நெஞ்சோடு கிளத்தல்’ என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருக்குறளில் இன்பத்துப் பாலில் 125 ஆவது அதிகாரத்தில் நெஞ்சோடு கிளத்தல் என்ற தலைப்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

**“பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு”(குறள்.1241)**

மனத்தில் இரக்கமின்றிப் பிரிந்து சென்ற காதலர், பரிவுகாட்டி மீண்டும் அன்பு செய்வார் என்று எண்ணி, என்னைவிட்டு அவரைத் தேடிச் செல்கின்றாய், மனமே உன் பேதைமையை என்னென்று சொல்வது என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதேபோன்று

குறுந்தொகை 153 பாடலிலும் தலைவியின் நெஞ்சம் சிறிதும் தடைபடாது தலைவன் கூடவே செல்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். “இப்பொருள்களை விளித்துக் கூறினாலும் அவைகள் கேட்பதும் இல்லை, பதில் கூறுவதும் இல்லை, சொல்வதைச் செய்வதும் இல்லை. இருப்பினும், கூறுபவர்க்குத் தாம் கூறுவதை அவை கேட்பதாகவும் பதில் மொழிவதாகவும் கூறியவற்றை அவை செய்வதாகவும் தோன்றுகின்றன. இதனால் கூறுபவர்க்கு மனநிறைவு ஏற்படுகின்றது. பெரும்பாலும் இத்தகைய செயல்கள் மிகுதியான துன்பத்தின்கண் ஆழ்ந்தபோதும் சிறுபான்மை இன்பத்தின்கண் மகிழ்ந்த போதும் நிகழ்கின்றன.” (இரா.செகதீசன், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவழி அகநானூறு – ஓர் ஆய்வு, 2002, ப.115)

குறுந்தொகையில் கூற்று நிகழ்த்துவோர் பெரும்பான்மை தங்களின் துன்பத்தை, தங்களின் நிலையை இயற்கைப் பொருட்களிடம் கூறுவதாகவும், அவற்றிடம் முறையிடுவதாகவும், அவற்றின் உதவாத தன்மையையும் எடுத்துரைக்கின்றனர். நெஞ்சம் கேட்பது போலக் கூறுபவர்களாகத் தலைவன், தலைவி, தோழி விளங்குகின்றனர். தலைவன் நெஞ்சத்துடன் பேசும்போது தலைவி குறித்துப் பேசுவதாகப் பரணர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“இல்லோன் இன்பம் காமுற் றாஅங்கு
அரிதுவேட் டனையால் நெஞ்சே! காதலி
நல்லள் ஆகுதல் அறிந்தாங்கு
அரியள் ஆகுதல் அறியா தோயே” (குறுந்.120)

நெஞ்சமே! நம் காதலி நல்லவள் என்பதை நீ அறிந்தது போலப் பெறுவதற்கு அரியவள் என்பதையும் அறியாது போயினையே! நீ கைப்பொருள் இல்லாதவன் இன்பம் அடைய விரும்பியதைப் போலப் பெறுதற்கு அரியதை விரும்புகின்றாய் என்பதன் மூலம் தலைவியின் சிறப்பும், தன் காதலைப் பிறரிடம் கூற இயலாத சூழலில் தலைவன் தன் நெஞ்சிடமே பேசுவதாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவி நெஞ்சோடு பேசும்போது தலைவன் வரும் வழியின் நிலை, அதனால் ஏற்படும் அச்சம், தலைவனுடன் செல்லும் நெஞ்சம் போன்றவை குறித்துக் கபிலர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“குன்றக் கூகை குழறினும் முனறிற்
புலவின் இருஞ்சினைக் கலைபாய்ந்து உகளினும்
அஞ்சம்மன் அளித்து என் நெஞ்சம்! இனியே
ஆர்இருட் கங்குல் அவர்வயின்

சாரல் நீள்இடைச் செலவு ஆனாதே” (குறுந்.153)

குன்றிலுள்ள ஆந்தை கத்தினாலும் வீட்டு முற்றத்தின் பலா மரத்தின் கரிய கிளையினால் ஆண் குரங்கு துள்ளி விளையாடினாலும் அவ்வொலிகளைக் கேட்டு என் நெஞ்சம் அஞ்சும். தலைவர் அரிய இருள் நிறைந்த நள்ளிரவில் என்னைத் தேடி வருவாராயின் அவர் வரும் மலைச் சாரலின் நீண்ட வழியில் என் நெஞ்சம் சிறிதும் தடைபடாது அவர் கூடவே செல்கின்றது. அது இரங்கத்தக்கது என்பதன் மூலம் எப்பொழுதும் தலைவனை நினைத்துக் கொண்டிருப்பவளாகத் தலைவி விளங்குகின்றாள் என்பது புலனாகின்றது. தோழி நெஞ்சோடு பேசும்போது தலைவன் திரும்ப வராமல் போய்விட்டான் என்றும், எங்கு இருக்கிறானோ என்றும் கூறுவதாக வருமுலையாரித்தி அமைத்துள்ளார்.

**“ஒருநாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன்
பலநாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றி என்
நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்த்த பின்றை
வரைமுதிர் தேனின் போகி யோனே
ஆசாகு எந்தை யாண்டுஉளன் கொல்லோ?
வேறுபுலன் நல்நாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையின் கவிழும் என் நெஞ்சே” (குறுந்.176)**

தலைவன் ஒருநாள் மட்டுமின்றி இரு நாள், பல நாட்கள், நம்மிடம் வந்து பலபணிவான சொற்களைப் பலமுறை கூறி எனது நல்ல மனத்தை நெகிழ்ச்சி செய்த பின்பு, மலைமேல் உள்ள தேன் கீழே பயனின்றி விழுந்தது போலத் திரும்ப வராமலே போய்விட்டான். இப்போது நமக்குப் பற்றுக் கோடாகிய என் தந்தை போன்ற தலைவன் எங்கு இருக்கிறானோ? வேற்று நிலமான நல்ல நாட்டில் பெய்த இடியுடன் கூடிய கலங்கிய மழை போன்று என் நெஞ்சம் கலங்குகின்றது என்று கூறுவதன் மூலம் தலைவன், தலைவியின் வாழ்க்கையைத் தன் வாழ்க்கையாகக் கொண்டு அவர்கள் இருவருக்கும் உதவக் கூடியவளாகத் தோழி விளங்குகின்றாள் என்பது எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் தலைவன் தலைவி நல்வாழ்விற்காகப் பயன்படுத்தக் கூடியவள் தோழி என்பது வெளிப்படுகின்றது. தலைவி மட்டுமே தலைவனை நினைத்து நெஞ்சோடு பேசுவளாக இல்லாமல், தலைவன், தோழியும் நெஞ்சோடு பேசுவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

முடிவாக

ஓரறிவுடைய முல்லை மலரும் மனிதர்களைப் போன்று எள்ளி நகையாடும் என்கிறார். நாலறிவுடைய வண்டினை நடுவுநிலையுடன் தீர்ப்பு வழங்கச் சொல்வதிலிருந்து அதனையும் ஒருசாட்சியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆறறிவுடைய மனிதர்கள் சிந்தித்துப் பொய் சொல்வார்கள் ஆனால் ஐந்தறிவுடைய குரங்கு பொய் கூறாது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். இரண்டு, மூன்றறிவுடைய உயிர்களை கேட்புத்திறனுக்காகக் குறுந்தொகையில் பயன்படுத்தவில்லை. உயிரினங்கள் தவிர நிலவு, மழை, கடல், பொழுது, நெஞ்சம் இவற்றையும் கேட்புத்திறன் உடையனவாகக் குறுந்தொகையில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவற்றில் மற்றவற்றை விட நெஞ்சினைக் கேட்புத்திறன் உடையதாகக் கொண்டு 22 பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. அதில் தலைவன், தலைவி, தோழி மூவரும் நெஞ்சோடு பேசுவதாகக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ள கேட்புத்திறன் உடையனவற்றோடு மழையும் குறுந்தொகையில் இடம்பெற்றிருப்பது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - தொல்காப்பியம் (தெளிவுரை),
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை. 2003.
2. இளம்பூரணர் உரை - தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்),
கழக வெளியீடு,
சென்னை. 2001.
3. ச.வே.சுப்பிரமணியன் - சங்க இலக்கியம்,
எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை. 2010.
4. இரா.செகதீசன் - தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவழி அகநானூறு
- ஓர் ஆய்வு,
முருகு பதிப்பகம்,
ஆம்பூர். 2002.
5. ஜெ.நாராயணசாமி - திருக்குறள்,
சுரா பதிப்பகம்,
சென்னை. 2011.